

Meesterexperiment met bruidswerk

TEKST | AMAURY STROUX

FOTO'S | FRANZ-JOSEF WEIN

Aankomend meester-bloemisten aan de Akademie für Naturgestaltung in Zwettl (AU) maken binnen hun proeve niet langer bruidsboeketten, maar zogeheten Brautschmuck. Deze ommezwaai laat toe dat ze voortaan kunnen putten uit een veel breder palet van mogelijkheden en technieken.

Het Duitse woord Schmuck betekent zoveel als sieraad, versiering, versiersel. Brautschmuck zouden we dus wat onelegant kunnen vertalen als bruidsversiering. Meer bepaald nog: als florale bruidsversiering. Dat althans is de definitie die de Duitser Franz-Josef Wein hanteert bij het opleiden van meester-bloemisten aan de Akademie für Naturgestaltung in het Oostenrijkse Zwettl.

Topbloemist Wein heeft als een van zijn passies het opleiden van jonge vakgenoten (zie ook het artikel VIEW verderop in deze editie). Om hen bij het behalen van hun meester-diploma een zo breed mogelijke kennis, kunde en vaardigheid mee te kunnen geven, heeft Wein ervoor gekozen het maken van een bruidsboeket in te ruilen voor het maken van een bruidsversiering.

Deze stap komt voort uit Weins voorliefde voor het historisch beschouwen van florale vormgeving. 'Pas in de 18^e eeuw', zo

doceert hij, 'introduceerde Madame de Pompadour het bloemenboeket als vrouwelijk sieraad in de modewereld. Daaruit ontwikkelde zich vervolgens het boeket voor op de huwelijksdag. Maar in de middeleeuwen en renaissance was het bruidsboeket geheel afwezig.'

En ook al ontwikkelde het bruidsboeket zich via het Engelse en het biedermeierboeket tot een heel bijzonder bruidssieraad (denk aan de waterval), in recenter tijden ziet Wein dat het bruidsboeket steeds meer moet voldoen aan de modische behoefte van bruiden. 'Met als gevolg dat we (helaas) bijna geen traditionele vormen van versiering meer zien – die beslist ook bij een bruid horen.'

Mede daarom hebben Franz-Josef Wein en de examencommissie in Zwettl ervoor gekozen om bij de voorbereiding op de meesterproef niet langer het bruidsboeket als opdracht te vervatten, maar veeleer de

bruidsversiering – der Brautschmuck. Die beslissing laat geheel nieuwe ontwikkelingen toe en niet alleen binnen de vormgevingsmogelijkheden, aldus de cursusleider.

Wein: 'In mijn opvatting is een boeket iets dat gebonden is; andere technieken zijn wat mij betreft uitgesloten. Nu we de bruidsopdracht hebben verbreed, kunnen studenten ook andere technieken benutten, waardoor er uiteindelijk veel meer variatie ontstaat. Lijmen, stikken, hechten, steken en zelfs planten behoren nu tot de mogelijkheden als het gaat om het maken van Brautschmuck.'

Die vrijheid laat onverlet – zo benadrukt Wein – dat een bruidsversiering eerst en

vooral draagbaar moet zijn. 'Alles wat onprettig of te omslachtig is voor de bruid, wijs ik af. Wat niet wil zeggen dat ik me daar helemaal niet mee bezighoud; op de meester-opleiding zijn er immers genoeg vrouwen die heel goed beslissen kunnen of een bruidsversiering voor hun voorstelbaar en draagbaar is.'

'Maar waar het om gaat is dat wij bloemisten niets moeten maken dat de bijzondere huwelijksdag ook maar in het minst zou kunnen verstoren. De bruid moet die dag in het middelpunt van de belangstelling staan en niet de bloemen of het arrangement. Alles wat niet hieraan dienstbaar is, zouden we moeten afwijzen, vind ik. Aan de creativiteit in onze branche zitten zeker grenzen.'

Meer informatie over de meester-opleiding aan de Akademie für Naturgestaltung in Zwettl: Franz-Josef Wein, +49 (0)6831-49425; info@naturgestaltung.com; www.naturgestaltung.com